

derledes end de fleste andres. Og jeg synes at finde svaret i de bemærkninger, som statsministeren gav til hr. Villy Søvndal, nemlig at det jo nærmest var en selvstændig begrundelse for en folkeskolereform, at man skulle højne det niveau, som hr. Villy Søvndal var udsat for, da han gik i skole.

Jeg har fået bekræftet af hr. Villy Søvndal, at det er en del år siden, han gik i skole. Det var i årene 1959-66. Så jeg vil på den baggrund sige, at jeg forstår godt, hvorfor statsministeren taler om folkeskolen, som han gør, når folkeskolereformen skal sættes i værk, for at det ikke skal gå så galt for fremtidens elever, som det er gået hr. Villy Søvndal.

Eller også skal jeg finde konklusionen i nogle andre bemærkninger, nemlig i de bemærkninger, der faldt fra statsministeren til hr. Tórbjørn Jacobsen, om, at han opfandt konflikter og altså gjorde sig til mester i skyggeboksning. Jeg må sige, at i så fald er hr. Tórbjørn Jacobsen ikke den eneste mester i skyggeboksning, når det gælder om at bokse mod opfundne konflikter. Jeg mener, at statsministeren i dag også, desværre vil jeg sige, på folkeskoleområdet har vist sig at være en udmærket mester udi skyggeboksning med de bemærkninger, han lod falde om, at hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære.

Men ellers synes jeg i øvrigt, det var interessant, at statsministeren trak U-90 frem, rapporten fra Det Centrale Uddannelsesråd i midten af 1970'erne, og gjorde op med det lighedsmageri, der var i den. Det kan jeg sådan set godt tilslutte mig. Det var Kristeligt Folkeparti heller ikke begejstret for dengang.

Men jeg vil da egentlig godt opfordre statsministeren til at tænke mere over det, der står i U-90 ud over det omkring lighedstankerne, for der står f.eks. også noget om heldagsskolens indførelse i lige præcis U-90. Det var jo en af grundtænknerne i U-90, fordi man skulle sikre sig, at forældrene ikke fik for meget tid sammen med deres børn, for så kunne det gå grueligt galt i forhold til børnenes socialisering.

Kl. 22.40

Når jeg nævner det, er det, fordi jeg mener, at mange af de bestræbelser, der sker i folkeskolen i dag, rent faktisk går ud på, at børnene skal være længere i skole, og at grænsen mellem skoletid og fritid ikke skal være så skarp, som den ellers hidtil har været, at man i virkeligheden skal integrere nogle af de aktiviteter, der foregår i skolen, med dem, der foregår i skolefritidsordningerne.

Det synes jeg sådan set at statsministeren skulle interessere sig mere for end nogle af de tanker, der står omkring lighed i U-90, og som i dag faktisk også for en stor dels vedkommende er forladt. For her er der noget at komme efter også i forhold til nogle af de tanker, der f.eks. er om at gennemføre den aftale, som regeringen har indgået med Kommunernes Landsforening på folkeskoleområdet. Og det er her, man i virkeligheden også finder nogle af argumenterne for, at Kristeligt Folkeparti har valgt at forlade folkeskoleforhandlingerne.

Så vil jeg godt sige i forlængelse af det, som hr. Ole Stavad sagde specielt omkring den kommunale udligningsreform, at vi også i Kristeligt Folkepartis mener, at det er af afgørende betydning for kommunerne, at vi får denne udligningsreform. Det kan ikke vente. Hvis den ikke kommer, er det i sig selv medvirkende til strukturforandringerne på det kommunale område, som vi ikke synes skal komme ind ad bagdøren, fordi regering og Folketing ikke vil træffe de nødvendige beslutninger om at reformere de kommunale udligningsordninger. Så også fra Kristeligt Folkepartis side skal der her i åbningsdebatten i dag lyde en opfordring til statsministeren om at tage det spørgsmål op.

Lad mig så afslutningsvis sige, at Kristeligt Folkeparti ikke vil stemme for nogen af de fremsatte vedtagelsesforslag. Vedtagelsesforslagene fra Socialdemokraternes og Enhedslistens side er jo alle sammen forslag, der via en vedtagelse søger at fremme en specifik lovgivning. Vi synes rent principielt, det er en uskik, at man søger at gøre det gennem sådanne forslag.

Hvis vi ser på Dansk Folkepartis forslag, ja, så er det en opfordring til forhandling med kommunerne og også med et særligt sigte. Det tror vi heller ikke så meget på, for det rejser jo i det hele taget den principielle debat, som jeg synes for tjener en større debat end den, der kan nås i en åbningsdebat, hvor mange andre temaer jo er på dagsordenen, bl.a. spørgsmålet: Hvad må amterne egentlig have lov til inden for de økonomiske rammer, der er?

Vi er enige i den store bekymring, der er fra flere partiers side i forhold til den strukturelle udvikling, og det, at især små sygehuse nedlægges, men vi finder det ikke seriøst, sådan vil jeg næsten sige det, igennem en afslutningsdebat som denne at forsøge at fastlægge nogle hovedprincipper gennem de vedtagelsesforslag, der er fremsat, og derfor vil Kristeligt Folkeparti altså